

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 6. 11. 2018 o stížnost odsouzeného: **Jan D** [redacted] narozený [redacted], proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 18. 10. 2018, č.j. 6 Pp 111/2018-20,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění

1. Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 18. 10. 2018, č.j. 6 Pp 111/2018-20 bylo rozhodnuto podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku tak, že se zamítá žádost odsouzeného Jana D [redacted] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen v trvání pěti měsíců rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 14. 11. 2017, č.j. 28 T 105/2017-145 a v trvání 631 dní, což je zbytek z trestu odnětí svobody v trvání dvou let, který mu byl uložen rozhodnutím Okresního soudu v Semilech ze dne 4. 1. 2012, č.j. 4 T 234/2011-164, kdy byl účasten amnestie Prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 a nevykonaná část trestu mu byla nařízena.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po vyhlášení do protokolu stížnost, kterou následně písemně neodůvodnil.
3. Z podnětu stížnosti odsouzeného Jana D [redacted] krajský soud přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, i řízení předcházející a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.
4. V řízení, které předcházelo vynesení napadeného usnesení, krajský soud nezjistil žádné pochybení. K žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody si soud prvního stupně vyžádal hodnocení věznice na odsouzeného za dobu výkonu trestu, opis rejstříku trestů a přílohové spisy. V průběhu veřejného zasedání konaného dne 18. 10. 2018 byla odsouzenému dána možnost k věci se vyjádřit, byl vyslechnut vychovatel a v souladu s trestním řádem byly provedeny listinné důkazy. Na základě takto provedené dokazování ve veřejném zasedání pak soud prvního stupně dospěl i ke správnému věcnému závěru, že u odsouzeného nejsou splněny všechny podmínky pro podmíněné propuštění.
5. K vyhovění žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění by musely být současně splněny dvě podmínky. První podmínkou je, že odsouzený svým chováním a plněním si svých povinností prokazuje polepšení a druhou podmínkou je záruka budoucího řádného života. Na podmíněné propuštění po výkonu zákonem požadované délky trestu není právní nárok. Obě podmínky pro vyhovění žádosti o podmíněné propuštění musí být splněny současně, tudíž odsouzený musí jednak prokazovat polepšení a současně lze od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život (viz. rozh. Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 3686/12).
6. Z hodnocení věznice a výslechu vychovatele u veřejného zasedání vyplývá, že chování odsouzeného v průběhu dosavadního výkonu trestu je slušné, nekonfliktní, své povinnosti si plní. Dosud byl třikrát odměněn formou kázeňské odměny. Kázeňsky trestán nebyl. V průběhu výkonu trestu byl odsouzený pracovníčně zařazen, avšak z důvodu závažných zdravotních problémů byl z pracoviště vyřazen. Z výše uvedeného je zřejmé, že odsouzený svým chováním a plněním si

svých povinností ve výkonu trestu prokazuje polepšení. Vyřazení z pracoviště mu nelze klást k tíži.

7. Aby však žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění mohlo být vyhověno, musela by být současně splněna i druhá podmínka, což je záruka budoucího řádného života. V této souvislosti nelze přehlédnout předchozí způsob života odsouzeného. Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že v průběhu let 2009 až 2017 byl opakovaně odsuzován pro různorodou trestnou činnost. Je zřejmé, že odsouzený má výrazné sklony k páčání trestné činnosti. Rovněž nelze přehlédnout, že odsouzený si nevážil šance, která mu byla dána amnestií Prezidenta ČR ze den 1. 1. 2013. Naopak odsouzený opět páchal trestnou činnost a zbytek trestu mu byl nařízen. Konec trestu má odsouzený značen na 28. 6. 2019. I dle názoru krajského soudu je třeba na odsouzeného působit ještě dalším výkonem trestu odnětí svobody, aby bylo minimalizováno riziko opakování trestné činnosti. K tomuto závěru dospěl krajský soud i přesto, že odsouzený má příslib zaměstnání u společnosti PVK Logistics s.r.o., a ve výkonu trestu prokázal v době, kdy byl pracovně zařazen, poctivý přístup k práci. Tato skutečnost však zatím nemůže převážit riziko recidivy.
8. Krajský soud neshledal stížnost odsouzeného důvodnou a tudíž ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 6. 11. 2018

JUDr. Zdeňka Mitošinková v. r.
předsedkyně senátu